

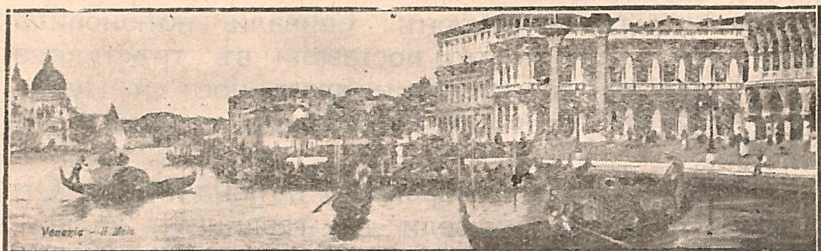
Венеция.

Италианцитѣ иматъ чуденъ градъ, съ който се гордѣятъ. Той е Венеция, построенъ върху нѣколко малки островчета всрѣдъ морето.

Преди нѣколко вѣкове венецианцитѣ се занимавали съ търговия и разбогатѣли много. Но от-после, поради турскитѣ нападения, града западалъ. Днесъ венецианцитѣ се поминуватъ отъ паритѣ, които чужденцитѣ харчатъ, когато посѣщаватъ града за неговата хубостъ.

Нѣкогашнитѣ управители на града — Дожитѣ не жалили срѣдства да го разхубавятъ. И днесъ той е единъ отъ най-красивитѣ градове въ свѣта.

Улицитѣ му сж водни канали и по тѣхъ се ходи само съ малки, черни лодки, наречени — гондоли. Стотици мраморни дворци се оглеждатъ въ водитѣ на каналитѣ.

И двореца на Дожитѣ, направенъ отъ розовъ мраморъ и всички други паметници, сж препълнени съ позлата, съ скъпи картини и статуи отъ забележителни художници, съ скъпоцѣнности, събрани отъ цѣлъ свѣтъ. Черквата Св. Марко — една отъ най-красивитѣ черкви на свѣта, е тукъ. Направена е отъ цвѣтенъ мраморъ, украсена е съ мозайки, позлата и рѣзба. Предъ черквата е прочутия площадъ съ гължбитѣ. Тукъ се разхождатъ многобройни чужденци, а гължбитѣ безъ страхъ кацватъ по главитѣ, по рѣцетѣ имъ.